

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 18/13
V Lucemburku dne 26. února 2013

Rozsudek ve věci C–11/11
Air France SA v. Heinz-Gerke Folkerts a Luz-Tereza Folkerts

Cestujícím letů s mezipřistáním musí být nahrazena škoda, pokud do cílového místa určení doletí s tříhodinovým nebo delším zpožděním

Skutečnost, že zpoždění prvního letu nepřesáhlo prahové hodnoty stanovené unijním právem, nemá vliv na nárok na náhradu škody

Nařízení o náhradách a pomoci cestujícím¹ v zásadě přiznává cestujícím nárok na pomoc po dobu zpoždění jejich letu. Soudní dvůr v rozsudku *Sturgeon*² mimoto rozhodl, že nárok na náhradu škody mají i cestující, jejichž let byl zpožděn, přestože nařízení výslovně přiznává tento nárok pouze v případě zrušení letů, jestliže cestující dosáhnou cílového místa určení tři nebo více hodin po plánovaném čase příletu. Tato paušální náhrada ve výši od 250 do 600 eur v závislosti na délce letu se stanoví podle posledního místa určení, kterého dotýčný cestující dosáhne po plánovaném čase příletu.

Paní Folkerts měla zarezervovaný let z Brém (Německo) do Asunciónu (Paraguay), přes Paříž (Francie) a São Paulo (Brazílie). Let z Brém do Paříže, provozovaný společností Air France, byl při odletu zpožděn a letadlo vzlétlo s přibližně dvouapůlhodinovým zpožděním oproti plánovanému času odletu. Paní Folkerts tudíž nestihla navazující let z Paříže do São Paula, provozovaný též společností Air France, která následně změnila uvedenou rezervaci na příští let do São Paula. Z důvodu opožděného příletu do São Paula nestihla paní Folkerts původně plánovaný navazující let do Asunciónu, kam doletěla s jedenáctihodinovým zpožděním oproti původně plánovanému času příletu.

Společnost Air France, které byla uložena povinnost nahradit paní Folkerts škodu, včetně zejména částky 600 eur podle nařízení, podala opravný prostředek k Bundesgerichtshof (Německý spolkový soudní dvůr). Uvedený soud se Soudního dvora dotázal, zda má cestující v letecké dopravě nárok na náhradu škody, pokud zpoždění odletu nedosáhne tří hodin, avšak k příletu do cílového místa určení dojde tři nebo více hodin po plánovaném čase příletu.

Soudní dvůr v rozsudku z dnešního dne nejprve připomíná, že cílem nařízení je stanovit minimální práva cestujících v letecké dopravě, jestliže jsou vystaveni třem typům rozdílných situací, a sice v případě, že je jim odepřen nástup na palubu proti jejich vůli, jejich let je zrušen nebo konečně je jejich let zpožděn.

Soudní dvůr poté odkazuje na svou judikaturu, podle níž cestující, jejichž let byl významně zpožděn, tj. o tři nebo více hodin, mají obdobně jako cestující, jejichž první let byl zrušen a letecký dopravce jim není schopen nabídnout přesměrování za podmínek stanovených v nařízení, nárok na náhradu škody, neboť jsou vystaveni podobné nevratné časové ztrátě, a tudíž i podobnému nepohodlí (rozsudek *Sturgeon*, *Nelson*³). Vzhledem k tomu, že se toto nepohodlí v případě

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2009 ve spojených věcech [C-402/07](#) a [C-432/07](#); *Sturgeon v. Condor Flugdienst GmbH a Böck a další v. Air France SA*; viz též TZ č. [102/09](#).

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2012 ve spojených věcech *Nelson a další v. Deutsche Lufthansa AG a TUI Travel a další v. Civil Aviation Authority* ([C-581/10](#) a [C-629/10](#)), viz též TZ č. [135/12](#).

zpožděných letů konkretizuje při přiletu do cílového místa určení, musí se zpoždění posuzovat podle plánovaného času přiletu do tohoto místa, tj. místa určení posledního letu.

V případě navazujících letů se proto musí paušální náhrada škody posuzovat podle zpoždění oproti plánovanému času přiletu do cílového místa určení, kterým se rozumí místo určení posledního letu dotýčného cestujícího.

Opačné řešení by vedlo k neodůvodněnému rozdílnému zacházení, neboť by s cestujícími, kteří cílového místa určení dosáhnou tři nebo více hodin po plánovaném čase přiletu, bylo zacházeno rozdílně podle toho, zda zpoždění jejich letu oproti plánovanému času odletu přesáhlo či nikoli hranice stanovené v nařízení, a to přestože je jejich nepohodlí spojené s nevratnou časovou ztrátou stejné.

Soudní dvůr v této souvislosti upřesňuje, že se paušální náhrada škody, na kterou má podle nařízení cestující nárok, jestliže do cílového místa určení přiletí o tři nebo více hodin později, než je plánovaný čas přiletu, neváže na splnění podmínek pro vznik nároku na pomoc a na poskytnutí péče, které platí v případě zpoždění při odletu.

Stran finančních důsledků pro letecké dopravce Soudní dvůr uvádí, že tyto důsledky mohou být zmírněny předně tehdy, když dopravce může prokázat, že významné zpoždění je způsobeno mimořádnými okolnostmi, kterým by nebylo možné zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření, tedy okolnostmi, jež se vymykají účinné kontrole leteckého dopravce (rozsudek Wallentin–Hermann⁴). Dále uvádí, že splněním povinností na základě nařízení není dotčena možnost leteckých dopravců požadovat po jakékoli osobě, jež způsobila zpoždění, včetně třetích osob, náhradu škody (rozsudek Nelson a další). Konečně, výše náhrady škody stanovená na 250, 400 a 600 eur v závislosti na délce daného letu může být ještě snížena o 50 % v souladu s nařízením, jestliže zpoždění letu delšího než 3 500 kilometrů nedosáhne čtyř hodin. Soudní dvůr též připomíná, že cíl spočívající v ochraně spotřebitele, a tudíž i cestujících v letecké dopravě, může odůvodnit i značné negativní hospodářské důsledky pro určité hospodářské subjekty.

Soudní dvůr tudíž odpovídá, že cestujícím, jejichž let s mezipřistáním byl při odletu zpožděn v rozsahu nedosahujícím prahových hodnot stanovených v nařízení, kteří však dosáhli cílového místa určení tři nebo více hodin po plánovaném čase přiletu, přísluší nárok na náhradu škody. Uvedená náhrada škody totiž není podmíněna zpožděním při odletu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📺 (+32) 2 2964106

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. prosince 2008 ve věci Friederike Wallentin-Hermann v. Alitalia ([C-549/07](#)); viz též TZ č. [100/08](#).